Priloge 08.08.2012 Ni280 stran 16 / /pucba 13:11:17

Foto: Thinkstockphotos.com

»POPOLNEŽI« NISO VEČ V MODI

Piše: Blaž Pogačar

Največkrat se svojih podzavestnih vsebin ne zavedamo, saj delujemo avtomatično. Prepogosto ne vidimo, kako delujemo, drugi nas po navadi zaznavajo drugače, še več – največkrat so naše ogledalo. Toda najtežje je prepoznati in razumeti, zakaj delujemo, kot delujemo. Zakaj na primer od sebe odrivam tiste, ki jih v resnici ljubim? Zakaj sproti uničujem, kar s trudom gradim? Zakaj se počutim nezaželenega? Na ta vprašanja pomaga odgovoriti celostna terapevtka Mojca Debelak, ustanoviteljica Energijskega centra MojChi v Kranju. Podzavest in intuicija sta temelj njenega dela in raziskovanja.

Če želimo prodreti v skrivnost intuicije, moramo razumeti, da se vse velike zgodbe začnejo dogajati običajnim ljudem. V tem kontekstu nihče ni superioren in tudi Mojca svojo intuitivno zmožnost razume zgolj kot naraven proces uresničevanja sebe in tistega, za kar je posameznik pač tu, na našem planetu. Vsak od nas lahko nekaj da sebi in svetu. Bolj kot daješ brezpogojno, iz čistega veselja, navdušenja, bolj izpopolnjen postajaš. Takrat se življenje osmisli samo po sebi. Kot otrok je Mojca opazovala ljudi, o njih je v svoji glavi slikala njihova življenja, jasno je videla, kako ti ljudje delujejo, čutila je, kaj nosijo v sebi: čustva, zamere, bolečine. »Domišljala« si je, da vidi v njihova telesa – organe in okvare v njem. Šla je še dlje, saj kot otrok ni poznala meja. Družino je sem ter tja šokirala z izjavami, ki so se dotikale prihodnosti. In tako je potem tudi bilo. Domišljijske zgodbe deklice, ki je gledala skozi ljudi, so se izkazale kot resnične. Ker ostali niso govorili o podobnih izkušnjah – včasih je opazila, da je to celo tabu tema – je to ostajal njen »mali svet«. Čutila je veliko, videla v človekove globine. Takrat je vse to potekalo spontano, danes svoj notranji vid uporablja zgolj v profesionalne namene, ko jo zanj prosijo.

Minimalno število ljudi, ki morajo biti vključeni za začetek spremembe zavesti, je kvadratni koren odstotka populacije.

Ta smerokaz, ki mu rečemo šesti čut, lahko v psihoterapiji napravi svojevrstno revolucijo. Ne gre za zavestno opazovanje človeka in sklepanje na podlagi videnega, slišanega. V resnici gre nekako za obraten proces. Stranka pride na posvet ali terapijo, ničesar ji ni treba pojasnjevati o sebi in o svojih težavah. Mojca vstopi v njeno biopolje, opiše njena čustva, misli, potrebe, preteklost in podzavestne vzorce, ki se dedujejo in privzgojijo. Ko se stranka v opisu prepozna, lahko z večjim zaupanjem pride v stik z neko višjo silo, s celoto, ki ji da občutek, da je del nečesa večjega. Naključja dobijo širšo komponento, saj svet začnemo dojemati kot preplet vzrokov in posledic.

Začetek spremembe zavesti

Minimalno število ljudi, ki morajo biti vključeni za začetek spremembe zavesti, je kvadratni koren odstotka populacije. Gre pravzaprav za znanstvene študije, ki podpirajo to načelo.

»Podzavestni vzorci so podedovani in privzgojeni. Mnogokrat gre za potlačene vsebine. Pogosto človek pri sebi ne pozna njihovih vzrokov, okuša pa travmatične, žalostne in boleče posledice, ki jih kot težak tovor vsakodnevno vleče za seboj.«

Foto: Petra Zorman

Ljudje znotraj ene skupine delijo skupno izkustvo zavesti. Učinki so nato zaznani tudi onkraj te skupine, vplivi se širijo na širše okolje. Zakoni fizike ob tem niso ovira, šteje pa vsak posameznik, ki prispeva k celoti. To število je zgolj minimum, ki je potreben za to, da se proces spremembe začne.

Zakaj neki je to pomembno?

Da preženemo sence. Ko spoznamo sebe in razumemo, kaj nas omejuje, vemo, kako preskočiti lastne ovire in kako lahko dajemo svetu tisto najgloblje, najdragocenejše, kar nosimo v sebi. Mar ni to tisto, kar si globoko v sebi želimo vsi? Biti uresničeni, se čutiti povezane. Ta čustva lahko šele z lastnim izkustvom dajemo naprej, jih delimo s soljudmi. V nasprotnem primeru bo sivina naših obrazov, čustev, pohlepa, notranjih bojev zrežirala še bolj pust svet senc in čustvene otopelosti. Huxleyjev Krasni novi svet »človeka robota« se namreč že odigrava na odru življenja.

Nepopoln človek skozi željo, da bi navzven deloval popoln, reže svoje srce na koščke.

Ozaveščanje lastne nepopolnosti

Nepopoln človek skozi željo, da bi navzven deloval popoln, reže svoje srce na koščke. Ve, da se pretvarja, in to boli. Odtujen človek ni povezan s seboj niti z drugimi. Sebi omejuje srečo in jo »krade« drugim. Pripravljenost ozaveščanja lastne nepopolnosti se skozi intuicijo realizira kot absolutno priznavanje svojih šibkosti. Ko nekdo to zmore, postane močnejši kot kadar koli prej.

Čudeži ne delujejo več, ali pač?

Zdi se, kot da so oceani znotraj nas iz leta v leto bolj razburkani. Iz svojih globin pulijo sidra, na katera so privezane ladje, polne navlake. Spomnimo se majevskih prerokb. Četudi nismo vraževerni, le stežka spregledamo, da se preteklost naših dejanj v vse večji meri skuša očistiti. Zatrto, skrito, neozaveščeno so naplavine, ki se jih človek strahoma izogiba. Zanika jih, potlači v nezavedno. Toda to je proces tempirane bombe. V ljudeh zato vedno bolj vse poka po šivih.
Na dan prihajajo senčni liki naših dejanj in osebnosti. Prežeti smo z eksistencialnimi strahovi, prihodnost se nam zdi neotipljiva in zavita v temo, kar poglablja občutke praznine in negotovosti. Mojca tudi pri svojem delu opaža, da so osebne zgodbe ljudi nabite z intenzivnimi zahtevami neke višje sile, ki je na delu. Ta posameznike bolj kot kadar koli prej sili k temu, da se začnejo obračati navznoter, da hrepenijo predvsem po lastnem spoznanju in razumevanju vsega, kar se posamezniku dogaja. Vredno si je zapomniti, da prihaja čas, ko bomo pred fenomenom intuicije spoštljivo sklonili glavo in si dopustili, da ta čudež začne teči skozi nas.

Čas je za nove sanje

Razum je vedno prepričan, da nekaj ve in razume. Žal velikokrat spregleda, da ima zgolj racionalno vlogo. Minljiv je in že zato omejen. Dostikrat slišiš racionalne glave, kako brundajo nekaj proti intuiciji, če pa jo že sprejmejo, rečejo, da so to zgolj drobci prebliskov sem pa tja v življenju. No, nedvomno je skepticizem človeški in upravičen. Intuicije um ne razume. Intuicija preprosto je. Ve in vidi vse. In ker svet še vedno deluje skozi dokaze, prihaja človek do roba. Na tem robu se končuje empirična dokazljivost obstoja duhovnosti in kozmične inteligence, vendar je med nami že marsikdo, ki bo ljudem v praktičnih čevljih pokazal, da višja inteligenca, energetski sistem, v katerega smo vpeti vsi, deluje brezhibno po določenih zakonitostih.
Nekateri ljudje vidijo stvari take, kakršne so, in rečejo: »Zakaj? Jaz pa sanjam o stvareh, ki jih nikoli ni bilo.« In pravim: »Zakaj ne?« George Bernard Shaw je skozi citirano dopustil, da se njegove sanje uresničijo. In saj veste – sence so ovire na poti do naših sanj.

nikine zgodbe

15 ODTENKOV LJUBEZNI

15 avtorjev izbranih zgodb drugega Nikinega literarnega natečaja je razkrilo svoj odtenek. Branje, ki bo pričaralo mavrico najlepšega čustva.

Cena knjige: **3,99 €**
(žepnica, 15 zgodb, 210 x 148 mm)

Knjigo lahko kupite
pri prodajalcih časopisov.

Naročila: **080 2007**,
narocnina@dnevnik.si

nika Dnevnik Nedeljski